

नित्यं नित्यमाध्यायवन्ति च । दिव्यानां पार्थिवानाञ्च
 नैशानाञ्चैव संशयः । आदानादित्यमादित्यलो जया
 तमसां प्रभुः । आदत्ते स तु नाङ्गीनां सहस्रैश्च सम-
 न्ततः । नादियाञ्चैव सासृष्टान् कूर्पाञ्चैव सहस्रकम् ।
 स्वावरान् जङ्गमाञ्चैव यज्ञं कुल्यादिकं पयः । तस्य
 रश्मिष्वहसन्तु शीतवर्णैश्चानिबन्धम् । तासां चतुः-
 शतं नाङ्गी वर्णान्ते चित्तमूर्तयः । छन्दनाञ्चैव बाह्याश्च
 कोतनाभकृष्णस्तथा । अमृता नामतः सर्वा रश्मयो वृष्टि-
 वर्जनाः । हिमोद्गहाश्च तामस्यो रश्मयस्त्रिंशतं पुनः ।
 वयस्यो मेघश्च पृथक् चतुर्दशो हिमवर्जनाः । चन्द्रास्ता
 नामतः सर्वाः पीताभाः सुगन्धमयः । शुक्राश्च ककुभश्चैव
 गावो विभक्तस्तथा । शुक्रास्ता नामतः सर्वास्त्रिविधा
 वर्णवर्जनाः । समं विभक्तिं ताभिः स मनुष्यपितृ-
 देवताः । मनुष्यान्मनुष्येणैव जन्मया च पितृनपि ।
 अमृतेन सुरान् सर्वान् त्विमा लीलापयत्यसौ । वसन्ते
 योयुक्ते चैव शतैः चलन्ति त्रिभिः । शरदपि च वर्षासु
 चतुर्भिः स प्रवर्तते । हेमन्ते शिशिरे चैव हिमसुत-
 द्जति त्रिभिः । वरुणो माघमाघे तु सूर्यः पूषा तु
 फाल्गुने । ज्येष्ठमाघे भवेद्विन्दुः । आषाढे सविता हरिः । विवश्वान्
 न्नावय्ये माघे प्रौष्ठपद्यां भगः पश्यतः । पर्जन्योऽ-
 ऽश्वयुजि तृता १० कार्तिके माघे भास्करः । मार्गशीर्षे
 भवेन्नित्यः ११ पौषे विष्णुः सनातनः । पञ्चरश्मिष्वहसाणि
 वरुणस्यार्चकर्मणि । ऋक्षभिः सहस्रैः पूषा तु देवेशः सप्त-
 भिक्षया । धाता एभिः सहस्रैस्तु नवभिस्तु यतकतः ।
 विवश्वान् दशभिः पाति पात्येकादशभिर्मगः । सप्तभि-
 स्तपते मितस्तृता चैवाष्टमिस्तपेत् । अर्धमा दशभिः
 पाति पर्जन्यो नवभिस्तपेत् । ऋक्षीरश्मिष्वहस्रैस्तु
 विष्णुस्तपति विंशष्टकं । वसन्ते कपिलः सूर्यो योषो
 काञ्चनसंप्रभः । श्वेतो वर्षासु वर्षेन पाण्डुरः शरदि
 प्रभुः । हिमन्ते ताप्यार्थः स्यात् शिशिरे बोहितो
 रविः । श्लोघधीषु वरुणं धत्ते ज्ञधामपि पितृत्वय ।
 सूर्योऽमरत्वममृतत्वयं त्रिषु नियच्छति । अन्ये चारो
 पचाः श्रेयाः सूर्येणाभिहितो दिजाः । । चन्द्रमाः
 सोमपुत्रश्च शुक्रश्चैव वृहस्पतिः । भौमो भातुसुतो
 राहुः केतुमानपि चारुणः । सर्वे भ्रुवे निबद्धा ये प-
 चास्तो वातरश्मिभिः । आस्यमाणा यथायोगं अम-
 न्यनुदिवाकरम् ।

रस स्नेहे आ० प० अ० सेट् । रसति अराशीत् अरवीत् ।
 ररास रेसतः ।

रस आस्तादे अ० बु० उ० सक० सेट् । रसयति ते अररसत् त
 रस पु० रसते रस-अच् । आस्ताद्ये रसनेन्द्रियपाद्ये १ मधु-
 र्यादिद्युषभेदे २ देहस्थे भुक्ताद्यादेः प्रथमपरिणामे ३ सारे
 च 'श्लोघधीनां रसः' इति ताण्ड्यत्रा० 'रसः सारः' भा० ।
 ४ धातुभेदे पारदे ५ साधुर्थादरसवति गुडादौ त्रि-
 षुप्यस्य मधुनि ७ अक्षरकारोक्ते विभावातुभावसङ्घारि-
 काभावव्यङ्ग्ये रत्यादिस्थायिभावके षट्कारादौ । द्रविणे
 ऽभीष्टे १० रागे ११ इने अमरः १२ जले च १३ गन्धरवे
 पुंन० मेदि० १४ यस्ते च निघण्टुः ।

पारदशब्दे ४३१ पृष्ठादौ रसशोधनादि वचनम् ।

देहस्थधातुहेतुरसस्वरूपादि भावप्र० उक्तं यथा

"यत्पायो रसधातुर्व्यस्तोऽभवदपां रसः । सत्त्वं सक्तं
 देहं रसतीति रसः कृतः ।" अथ रसस्य स्वरूपमाह
 "सम्यक् पक्वस्य भुक्तस्य सारो निगदितो रसः । स तु
 द्रवः शितः शीतः स्वादुः स्निग्धश्चो भवेत् ।
 सारो यथा गुडमधुकुण्डलजत्वग्वदरीमूलादिभ्यः
 सारो मदिरा । अथ रसस्य स्मानमाह "सर्वदेह
 चरस्यापि रसस्य हृदयं स्थवम् । समानचरता पूर्वं
 यदयं हृदये धृतः ।" अथ रसस्य कर्माण्याह "आरब्ध
 धनमीगता धातुन् सर्वानयं रसः । पुण्याति तदह
 लीयेष्वीप्नोति च तद्वं गुणैः ।" गुणैः शीतस्निग्ध-
 पोषकत्वगुणैः शीतस्निग्धपोषकत्वैः "मन्दवक्त्रिदिग्धस्य
 कटुगन्धो भवेद्रसः । स कुर्वीद्वज्रवान् रोगान्
 विषकत्वं करोत्यपि ।" अष्टकुरशब्दे दृश्यम् ।

अष्टकारशास्त्रोक्तो रसो नवविधः । "ऋक्षारहाश्चकवच
 रोद्रवीरभयानकाः । जीमत्सोऽद्भुत इत्यसौ रसा
 शान्तस्तथा मतः ।" सा० द० तल्लक्षणं तत्त्वे यथा
 "विभावेनातुभावेन अक्तः सङ्घारिणा तथा । रसतामेति
 रत्यादिः स्थायी भावः सचेतसः ।" "विभावादसौ
 मय्यन्ते । सात्त्विकाद्यातुभावस्वरूपात् न प्रचयुक्ताः ।
 अक्तो दध्यादिन्यायेन रूपान्तरपरिणतः अक्तीकृत एव
 रसो न तु दीपेन घट इव पूर्वसिद्धो व्यज्यते । तदुक्तं
 बोधनकारैः "रसाः प्रतीयन्त इति त्पोदनं पचती-
 तिवद्यवहार इति" । अत एव रत्यादिपदोपादानादेव
 प्राप्ते स्थायित्वे पुनः स्थायिपदोपानं रत्यादीनामपि रसा-
 न्तरेण स्थायित्वप्रतिपादनार्थम् । नतश्च आसक्तोपादयः